

Benne temetkeztetek el a keresztségben, és benne támadtatok fel

A Szentatya nagyböjti üzenete (részletek)

A nagyböjti út a húsvéti szent háromnapban, különösen a szent éjszaka nagy virrasztásában teljesedik ki: keresztségi fogadalmunk megújításával újra megerősítjük, hogy Krisztus életünk Ura, azé az életé, amit Istentől kaptunk, amikor újjászülettünk „vízből és Szentlélekből”. Ismét megerősítjük szilárd elhatározásunkat, hogy válaszolunk a kegyelem működésére, és ezáltal tanítványai leszünk.

A keresztség szentsége által történő elmerülésünk Krisztus halálában és feltámadásában, mindennap arra ösztönöz bennünket, hogy megszabadítsuk szívünket az anyagi dolgok terheitől, a „földdel” való önző kötélétől, amely szegénnyé tesz és megakadályoz minket, hogy készségesek és nyitottak legyünk Isten és a felebarát előtt. Isten Krisztusban szeretetként nyilatkozta ki magát (vö. 1Jn 4,7–10). Krisztus keresztje, „a kereszt szava” megmutatja Isten üdvözítő erejét (vö. 1Kor 1,18), aki önmagát ajándékozza oda, hogy az embert újra felemelje és megmentse – ez a szeretet legradikálisabb formája (vö. Az Isten szeretet kezd. enc., 12.) A böjt, az alamizsna és az imádság hagyományos gyakorlatain keresztül, amelyek a megtérésre való törekvésünket fejezik ki, a nagyböjt arra nevel minket, hogy egyre radikálisabban éljük meg Krisztus szeretetét. A böjt, amelynek különböző motivációi lehetnek, a keresztyén ember számára mély, vallási értelmet nyer: szegényebbé téve asztalunkat megtanuljuk legyőzni önzésünket, hogy az ajándékozás és a szeretet logikája szerint éljünk. Elviselve valaminek a hiányát – és nem csak a fölöslegről való lemondást –, megtanuljuk levenni tekintetünket az

„énünkről”, hogy felfedezzünk Valakit magunk mellett és felismerjük Istent sok testvérünk arcán. A keresztyén számára a böjt egyáltalán nem magába zárkózás, hanem még inkább megnyílás Isten felé és az emberek szükségletei előtt, és ezáltal az Isten iránti szeretet egyben felebaráti szeretet is (vö. Mk 12,31).

Utunk során szembetalálkozunk a birtoklás és a pénzsóvárság kísértésével is, amelyek Isten elsőbbségét veszélyeztetik életünkben. A birtoklás vágyának következményei erőszak, hatalommal való visszaélés és halál. Ezért az Egyház – különösen a nagyböjti időben – arra hív, hogy gyakoroljuk az *alamizsnaadást*, vagyis javaink másokkal való megosztásának képességét. A javak bálványozása azonban nemcsak eltávolít másoktól, hanem üressé, boldogtalanná teszi az embert, becsapja, áltatja anélkül, hogy megvalósítaná, amit ígér, mert az anyagi javakat Isten helyére teszi, aki az élet egyetlen forrása. Hogyan is érthetnének meg Isten atyai jóságát, ha a szívünk önmagunkkal és saját terveinkkel van tele,

és azzal álltatjuk magunkat, hogy ezekkel biztosíthatjuk jövőnket? Az alamizsna gyakorlata felhívás arra, hogy Isten legyen számunkra az első és odafigyeljünk a másik emberre, hogy újra felfedezzük jóságos Atyánkat és megtapasztaljuk irgalmát.

Róla elmélkedve és magunkévá téve, megélve a mindennapokban, megtanuljuk az *imádságnak* egy értékes és semmivel nem helyettesíthető formáját, mert az Istenre való odafigyelés táplálja hitbeli előrehaladásunkat, melyet keresztségünk napján kezdtünk el. Az imádság lehetővé teszi azt is, hogy új módon fogjuk fel az időt: az örökkévalóság és a természetfeletti távlata nélkül ugyanis az idő csupán egy olyan távlat felé vezet lépteinket, amelynek nincs jövője. Az imádságban azonban időt találunk Istenre, ezáltal felismerjük, hogy „Ő igéi nem múlnak el” (vö. Mk 13,31), és abba a bensőséges közösségbe lépünk vele, „amit senki el nem vehet tőlünk” (vö. Jn 16,22) és amely megnyit bennünket arra a reményre, amelyben nem csalódunk, az örök életre.

Az idei nagyböjtben újítsuk meg készségünket annak a kegyelemnek a befogadására, amit Isten akkor nekünk ajándékozott azért, hogy megvilágítsa és vezesse minden tevékenységünket. Arra vagyunk hivatottak, hogy Jézus egyre nagylelkűbb és hitelesebb követésében mindennap megéljük mindazt, amit a szentség jelent és megvalósít. Ezen az utunkon rábízzuk magunkat a Szűzanyára, aki világra hozta Isten Igéjét hitben és testben, hogy úgy, mint ő, elmerüljünk Fiának, Jézusnak halálában és feltámadásában, és örök életünk legyen.

Nyílt levél Stumpfhauser Józsefhez

**Mélyen Tisztelt Világi Elnök Úr!
Kedves Képviselőtársunk, Jóska!**

Elérkezett az idő, amikor nem önszántadából, hanem az életkoroddal kapcsolatos egyházi előírások miatt át kell adnod a stafétabotot egy fiatalabb utódodnak plébániánk képviselőtestületében. Ezzel együtt eljött annak az ideje is, hogy minden közösségünk épülése érdekében tett munkáért köszönetet mondjunk Neked!

Én még hátulgombolós kislány voltam, amikor Te 1985-ben megkezdted aktív tevékenységedet a testületben, amelyből az utolsó majdnem 10 évben Gyula és Dezső atya megbízható és hatékony „jobbkezédként” szívességből, szeretettel szolgáltál.

A Magyar Katolikus Lexikon az alábbiakban foglalja össze a világi elnök teendőit:

„A központba küldendő hivatalos beadványokat (költségvetés, zárszámadás, jegyzőkönyvvezetés) az egyházi elnök (plébános) mellett neki is alá kell írnia. (...) Az egyházi elnök mindenkor helyettese, a testület ügyeiben. Annak akadályoztatása esetén összehívhatja a gyűlést, azon elnökölhet, s ott neki kell eldöntenie, hogy nyilvános vagy titkos szavazással döntsenek-e bizonyos kérdésekben. Joga közvetlen írásos felterjesztést küldeni az esperesnek vagy a püspökségnek. Kötelessége meghallgatni a hívek panaszait vagy kívánságait. Megtisztelő hely illeti meg az egyházi ünnepélyeken.”

Az idézetben foglaltaknak maradéktalanul eleget tettél, ha kellett ünnepi köszöntőket mondtál, plébániai vendéglátó voltál, kész voltál a problémamegoldásra esetleges konfliktusok árán is, talán csak épp fogat nem húztál. Még mi, a közvetlen munkatársaid sem tudjuk, hogy mennyi olyan átütemezett délutánod lehetett, amikor a családdal töltött szabadidődet szakította meg egy telefonhívás, hogy menned kell, mert a plébános atya számít a segítségedre. Jól tudom, Gyula atya hirtelen távozása

Fotó: Demény Anna

róttá rád igazán a legnagyobb feladatokot, amely páratlanul és váratlanul jutott neked osztályrészlül a hagyatéki ügyintézés és a templomfelújítás kapcsán. Ez az utóbbi munkálat ma sem ismeri a bevezetőben említett korhatárt: Az egész egyházközség hálával tartozik neked a renoválás eddigi munkálatainak

összefogásáért, irányításáért és azért, hogy a továbbiakban is számíthatunk rád ebben!

Fülembe cseng Dr. Borián Árpád doktor úr, képviselőtársunk, korábbi világi elnökünk 2002-es beszéde, amelyben arra intette a frissen megválasztott képviselőtestületi tagokat, hogy a templomból, plébániáról kilépve se feledjék, hogy olyan istenszeretetből fakadó, egyházközségi szolgálatra esküdtek fel, amely a mindennapi életük része is kell, hogy legyen. Kedves Jóska, neked ez sikerült! Tartsd meg a továbbiakban is a hívekkel való kapcsolataidban!

A Regina Mundi Plébánia hívei és képviselőtestületi tagjai nevében sok szeretettel köszöntelek 70-dik születésnapod alkalmából! Isten éltesen jó egészségben családod, gyermekeid, unokáid körében! Hálásan köszönjük a több évtizedes áldozatos munkádat!

A képviselőtestületi ülésekre a továbbiakban is tisztelettel várunk és elvárunk!

A Regina Mundi Plébánia képviselőtestületének nevében:

Lakó János

REGINA MUNDI KONCERTSOROZAT

**Szeretettel meghívjuk Önt a
Regina Mundi plébániatemplomba**

(Veszprém, Iskola u. 5.)

sorozatunk ötödik koncertjére.

2011. április 10-én vasárnap 19:30-kor

az **Orlando Énekegyüttes**
szerepel.

**A koncerteken örömmel fogadjuk
a Regina Mundi plébániatemplom
felújítási munkálataira szánt adományait!**

Nagypénteki gondolatok

(Jézus vagy Barabás)

Lépjünk vissza a korban közel 2000 Lesztendőt, idézzük fel az akkor történeteket, vizsgáljuk meg, mit üzennek a mának az akkori események. „Három hatalmasság” fogott össze Jézus elveszejtésére: a szellem nagyjai (akkor az írástudók és a papi fejedelmek), a Római Birodalom képviselői, élükön Pilátussal és a mindennapi emberekből álló tömeg.

A szadduceus főpapok mindenáron meg akarnak válni a náluk különb, minden szempontból felettük álló Jézustól, aki úgy tűnik, veszélyezteti hatalmukat, tekintélyüket. Félnék tőle, mert elveszthetik a nép feletti uralmukat, ezért likvidálni akarják. Egyikük, Kaifás, aki abban az évben a főpap volt, így vélekedett: „Nem értitek a dolgot! Nem fogjátok fel, hogy jobb, ha egy ember hal meg a népért, mint sem az egész nép elpusztuljon.” (Jn11,49–50)

Azonban a fennálló jog szerint nem végezhetnek ki senkit. Szükségük van a római helytartó beleegyezésére, illetve a kivégzés végrehajtására, mivel ezt csak a római katonák tehették meg.

Akaratuk megerősítéséhez meg kell nyerni a „széles népi tömegek” hathatós támogatását is. Sikerül lefizetni a hangadókat, hamis vádakkal megteveszteni az egyszerű, tudatlan nép egy részét is.

Mit tesz azonban Ponthius Pilátus? Bármilyen véreskezű helytartóak, zsidógyűlölőnek tartják, ebben az esetben mérlegel. Kihallgatja Jézust, és nem találja bűnösnek. Vissza akarja adni a főpapoknak, hogy ítélkezzenek saját törvényeik szerint. A felhergelt tömeg azonban kórusban skandálva üvölti: Feszítsd meg, mert Isten fiának vallotta magát!

Pilátus erre Újra kihallgatja és közli a néppel: „Én nem találtam semmiben bűnösnek. De az a szokás nálatok, hogy húsvétkor valakit szabadon bocsássak. Akarjátok, hogy szabadon bocsássam a zsidók királyát? Erre újra kiabálni kezdtek: Ne őt, hanem Barabást! Barabás rabló volt.” (Jn18,38–40)

A főpapok nagyon jól tudják, hogy az örült császár – Caligula – hogyan viszo-

nyul a megvádolt helytartókhöz, tisztségviselőkhöz. Ezért ráijesztenek Pilátusra: „ha elbocsátod, nem vagy a császár barátja! Mert aki királlyá teszi magát, ellene szegül a császárnak.” (Jn19,12)

Gondoljuk végig, kikből állhatott a Jézust kereszthalálra juttató tömeg? Azok voltak, igen, akik Jézus bevonulásakor a hozsannázók egy részét képezték. Talán közülük kerültek ki, akik „Pálmaágakat szedtek, kivonultak eléje, és így köszöntötték: »Hozsanna! Áldott, aki az Úr nevében jön, Izrael királya!«” (Jn12,13).

De kit is vártak a zsidók Jézus személynében? Isten egyszülött fiát? Nem, ők egy földi messiást vártak, egy „Dávidfit”, Izrael felkent királyát, aki legyőzi a hódító Római Birodalmat, naggyá teszi az országot, s Izrael lesz a világ ura. Helyette döbbenetben azt látják, hogy a főpapok poroszlói elfogják Jézust, és megkötözve Kaifás házába hurcolják. Tanítványai szétfutnak, a Messiást kigúnyolják, megalázzák, s Ő ezt némán tűri.

Hát ez lenne a megígért király? Hol vannak a légiói, az angyalok seregei? Mégis az írástudóknak, farizeusoknak, Kaifásnak lenne igazuk? Valóban istenkáromló ez az ember?

A tömeg nagy része elsomfordál hazafelé, s csak az ajtó résein szemlélik a kinti eseményeket: ki lesz a győztes, kihez kell csatlakozni, kinek kell majd hódolni.

S a tanítványok? Akik oly büszkén sütkéreztek a Jézusnak szóló hódolat dicsfényében? Nagypénteken szertefoszlottak az álmaik a királyságban elnyerhető rangokról, amelyeket a Zebedeusok anyja biztosítani akart fiainak. Nincs királyság, nincs előkelő rang, csak megvetés és üldözés van helyette.

Még Péter, a „Kőszikla” is háromszor tagadja meg mesterét...

Jézus egyedül marad. Aki a tanítványokkal közösségben élt, közösségben közösségnek hirdette Isten országát, az Isten iránti és a felebaráti szeretetet, annak most át kell élni a győtrő, kínzó magányt. A halálfélelem magányát a

Getszemáni-kertben, a magára hagyatottságot a főpapok és Pilátus előtt, sőt a legkínzóbbat is, az Istenlátás hiányát: „Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?” (Mt27, 46)

A keresztre feszített agóniájának végső szava: „Beteljesedett.” (Jn19,30) azonban ez már az elégedett, feladatát teljesítő fiú szava.

Semmi reménysugár sem látszik. Teljesen úgy tűnik, győzött a gonoszság. Mit üzen nekünk ez a lelket felkavaró történet 2000 év távlatából? Nem ismerünk-e magunkra napjainkban, amikor farizeus módra a saját pozíciónk megtartása érdekében védjük a hazugságot, sőt inkább hallgatunk az álságos, hiteltelen ígéretésekre, mint a valóságos, de nem azonnal bekövetkező, biztos jövőt felmutatókra? Rádöbbenünk-e arra, hogy szinte tudat alatt azért szurkolunk, hogy a még ígéret szintjén megfogalmazott esemény ne történjen meg? Gyakran nem azon gondolkodunk, hogy mit miért nem lehet megtenni ahelyett, hogy a megoldás lehetőségein töprengénénk? Isten mégis engedi számunkra ezeket a hezitálásokat, megengedi a tamáskodást, az emmauszi meghátrálást, „hiszen erre van még három nap”, de mi tudjuk, hogy jó a feltámadás, amikor már az igennek igennek kell lenni a nemnek pedig nemnek. Nem elegendő elhinni a jót, az igazat, hanem tenni, tenni kell!

Tölgyes József

Mária Magdolna kurzus

A Regina Mundi Plébánián február 25-27-én Mária Magdolna belső gyógyító lelkigyakorlaton vehettek részt azok, akik hajlandóak voltak időt szánni Istenre és esélyt adni régi megrögzött haragjátszmáik elengedésének. A tanításokat Beke Tünde Lidia OSB bencés oblata tartotta. A résztvevők életük szakaszait végigelmélkedve, szembenézve a múlt fájdalmaival a szombat délutáni gyógyító imaalkalommal átélhették lelkük gyógyulását, a kiengesztelődés örömét. Az esti szentmisén felszabaldultan ünnepelhették Jézust. Másnap a hogyan tovább kérdések boncolgatása után lelkileg megújulva indulhattak a nagyböjti előkészületekre.

Beke Tünde Lidia OSB oblata – Árpád-házi Szt. Margit Evangelizációs Központ (Győr-Ménfőcsanak) valamint, Szent Ignác lelkiségi nemzetközi iskola magyarországi vezetője (Szent Ignác Lelkiségi Iskolát Javier Silva Castaneda alapította 1999 január 1-jén, Guadalajara-ban (Mexikó, Jalisco állam). A guadalajarai érsek az Iskolát egyházi jóváhagyásban részesítette.), és az Evangelizáció 2000 Egyesület ügyvezetője (Forrai Botond bencés atya alapította 1993-ban).

Mit is jelent a bencés oblátusság? Az elnevezés: „oblátus” („odaadott, följánlott, odavitt”) a keresztény ember életprogramját jelöli. A megkeresztelt keresztény „új emberként” él Krisztusban, és arra törekszik a benne hatékonyan működő kegyelem által, hogy minél teljesebben átalakuljon Krisztusban (vö. Róm 6,4; Gal 2,20; Fil 2,5).

Ki alapította a rendet? Szent Franciska 1425. augusztus 15-én alapította meg a bencés obláták kongregációját, a bencés harmadrendet. Hasonló gondolkodású asszonyokat és özvegyeket fogott össze a társulat, hogy egymást támogatva törekedhessenek a tökéletességre s végezzék karitatív szolgálataikat. Mindehhez a bencés regulát fogadták el szabályzatul. 1433-ban a Capitolium mellett kolostort alapított azoknak a nővéreknek, akik nem voltak a családjukhoz kötve.

Franciska csak férje halála után (1436) csatlakozott hozzájuk. Templomul a fórumon lévő Santa Maria Nova-templomot választotta, amelyet gyermekkorától fogva nagyon szeretett. Amikor szentté avatták, róla nevezték el a templomot, és mind a mai napig ez a Római Szent Franciska-templom. Franciska 1440. március 9-én halt meg családjában. V. Pál pápa avatta szentté, s ünnepét már a következő évben fölvelték a római kalendáriumba.

Az obláták életelve: „Az Isten-szolgálatnak semmit elébe ne helyezzenek!” (A Regulából). Egy bencés oblátus újra és újra fel kell hogy tegye magának a kérdést: vajon első helyen van-e az életében az Istennel való találkozás a liturgiában, az Igében és a szentségekben. Mindig újra meg kell gondolnia, vajon életét Isten-szolgálatként alakítja-e, vagyis a hétköznapi életben kész-e Jézus keresztségét hordozni.

Hogyan valósítják meg ezen eszmét? Életüket a lelki szegénység szellemében, állapotbeli tisztaságban, engedelmes lélekkel élik - amennyire lehet, bekapcsolódva a Zsolozsma imádkozásába, és Szentatyánk kívánsága szerint szavaikkal, tetteikkel, magatartásukkal segítik az Egyházat a hithirdetés és a felebaráti szeretet szolgálatában. Rendünk szelleme szerint az imádságot egybe kell kapcsolniuk a munkával, és így minden jóban példát kell mutatniuk. Ők viszont a Bencés Rend közös imádságaiban és annak kegyelmeiben részesülnek.

LPS

„*Kimennek a katonák s a juhász nagy hirtelen a fokosát beleszúrja a kút köblébe, s fokosra ráakasztja a tarisznyáját, aztán rá a subáját, a suba nyakára az árvalányhajas kalapját s azzal szépen meghúzódik a tömlőc sarkában. (...) A katonák azt hitték, hogy a juhász már ott áll a kút mellett, a subáját, a fokosát, mindenét beletaszították a kútba s mikor látták, hogy a kút fenekén a mécses kialudt, szentül azt hitték, hogy meghalt a juhász. Megy le reggel az udvarmester,*

hadd lássa ő is, igazán elpusztult-e a csillagszemű juhász. Hát halljátok csak, ott ült a kút mellett, furulyázott.”

Meglehet, furcsának tűnik a Mária Magdolna nevét hordozó lelki szolgálatról szóló cikket népmeserészlettel kezdeni, mégis, a mesei példaadás nyelve a legmegfelelőbb számomra, hogy kifejezhessem a 2011. február 25-én kezdődő hétvége történéseit.

A fenti részlet *A csillagszemű juhász* című magyar népmeséből származik. A juhász életdöntésének azon pillanatát láthatjuk itt, amikor elhatározza, végleg leveti régi ruháját, levetkőzi mindazokat a dolgokat, amik juhász szerepének kellékei voltak addigi életében. Nem pusztán azért teszi, hogy éleslátásával, eszességével megtörje a király hatalomvágyát, hanem mert tudja azt, csak akkor nyerheti el a neki szánt életet, ha túllép régi meghatározottságán.

Egy juhász csak úgy lehet király egy királylány méltó párjaként, ha hajlandó ezért meghozni azt a mérhetetlenül bátor és mélységes áldozatot, hogy kútba vetve azt, ami elmúlt, nyílt szívvel, őszinte bizalommal várja az újat. Akkor is, ha ezért fázva, sötétben kell meghúzódnia, hisz maga akarta azt, hogy régi életének mécsesét kioltásák. Többet is rejt ez a részlet. Azt, hogy a lelki értékek eléréséhez szükséges az, hogy bizonyos anyagi dolgokat hátra hagyjunk. Főleg, ha ezek már csak megkötöznek, akadályoznak abban, hogy választott, megkezdett életutunkat Isten felé irányíthassuk. Ha ezt felismerjük, örömmel adjuk oda mindazt a terhet, ami addig minket azzá tett, amik voltunk, örömmel mondunk le arról, hogy a többi ember minek ismer minket, merünk megszabadulni e világ terheitől. Szerepeink már amúgy is túl nehezek voltak, csak attól féltünk, ha nincsenek rajtunk e mások által, magunk által ránk pakolt súlyok, talán oly könnyűvé válunk, hogy el is tűnünk hirtelen, megszűnünk a Föld szülöttének lenni. Mert aki ide születik, bűn által bűnbe születik. De mindig van arra alkalmunk, hogy ennek a kiűzetett

állapotnak jobbra tételére törekedjünk, mindig van alkalom arra, hogy ledobjuk a súlyokat, amik elfednek bennünket.

Hát ezt jelentette számomra a hétvége. Egy jeles alkalmat, sőt ünnepet arra, hogy szembenézve jól bevált, kényelmessé szabott bűn-kalitkával, tovább indulhassak a tökéletes, szerepek

nélküli szeretet Isten adta útján, hátra-hagyva mindazt, ami annak ellenére, hogy fáj, mégis annyira meghatározott engem, hogy én magam ragaszkodtam hozzá olyan hosszú időn át. A gyógyulás számomra egyet jelent régi önmagam levetkezésével, hogy új ruhámban készen álljak az ünnepekre, egyet jelent a

szabadsággal, melynek ösvényére egy határozott lépéssel végre mertem rálépni. Örök hála a Szentháromság egy, igaz Istenének, hogy képessé tett engem erre és azoknak az embereknek, akik társként fogták kezemet e nehéz, gyötrelmes harcban.

Burucsné Walla Barbara

„Isten gyermekei vagyunk.”
(Róm 8,16)

Meghívó

Anya és lánya kapcsolatépítés

2011. április 9., 9–19 óra

Ha fontos a mély kapcsolat a lányoddal, ha felelősnek érzed magad érte, és szívesen szánál időt a kapcsolatotokra, akkor itt a helyetek!

Résztevők: Édesanyákat, nevelőanyákat várjuk
7–11 éves leánygyermekükkel

Téma: A kiskamaszkor sajátosságai

Helyszín: Regina Mundi Plébánia, Veszprém, Dózsa György út 9.

Koordinátor: Gulyás Ibolya

Részvételi díj: 4000 Ft/pár (Az ár tartalmazza: tízorait, ebédet, uzsonnát, és a kézműveskedéshez szükséges anyagokat)

Jelentkezés módja: E-mailben, vagy postai címen a jelentkezési lap kitöltésével. A jelentkezési lap a honlapról letölthető.

Cím: 8200 Veszprém, Füredi u. 11. • **Telefon:** 20/269-84-71

E-mail: iroda@csaladokhaza.hu • **Honlap:** www.csaladokhaza.hu

Jelentkezési határidő: 2011. április 4.

A találkozó ideje alatt anya-gyermek, házassággal kapcsolatos és egyéb keresztény témájú könyvek árusítása is lesz.

Beney Zsuzsa
Nagypéntek

Csak Te érezted, akinek a teste egykor egy volt testével, a szegek feszülését. Te, kinek az öröm minden mélységét kitárta, Te láttad mélyebb mélységekbe zuhanni Őt.

A szájalom patakzó záporában a Te fájdalom tudja csak kietlen sivárságát a végtelen mezőknek, ahol végtelen magányban bolyong.

A test a sírban nyugszik. A halottak mélyebb magányában bolyong a lélek. Könnytelen állsz partján a szédületnek, a semmi partjain. Asszony-hited, amely az angyal egyetlen jelére elfogadta és megértette Őt, most a poklok mély útjain kíséri. A szenvedés dermedt sivatagában tudod, hogy feltámad. A megbocsájtás feltámadása Benned él. Imádkozz érettünk, bűnösökért, Mária.

ADÓBEVALLÁSHOZ

Magyar Katolikus Egyház technikai száma az egyházak támogatására felajánlott 1%-hoz:

0011

Egyházi alapítványok amelyeknek adónk másik 1%-át felajánlhatjuk:

19666275-1-43:

Magyar Karitás Alapítvány

18917884-1-19:

Keresztény Szülők Alapítványa Veszprém Megyei Diákokért

19261083-1-19:

Veszprémi Szeminárium Alapítvány

19266239-1-19:

Angolkissasszonyok I.B.M.V. Veszprémi Közhasznú Szervezete

Üzenet a mamának

Érzem, hogy nagyon gyakran jutok eszedbe mostanában mama. Pedig sokáig azt hittem, hogy talán már el is felejtetted, hogy én valamikor voltam. Igaz, hogy a földi létben csak néhány hétig éltem, láthatatlanul, a testedbe zárva, de bármennyire is tagadják, és kétségbe vonják sokan, én azóta is létezem. Eltitkoltál mindenki elől, szégyelltél, sőt haragudtál rám, csak az a fehér köpenyes ember tudott rólam, akinek kénytelen voltál megvallani engem, aki aztán csillogó, jéghideg késekkel és kanalakkal széttepte a földi létre formálódó testemet. És te még pénzt is adtál a hóhéromnak és mindketten elégedettek voltatok. Aztán igyekeztél elfelejteni és élted az életedet ugyanúgy, mintha semmi nem történt volna. Akkor én csak egy sajnálatos véletlen, egy tévedés voltam az életedben.

De hidd el, én szeretlek, és nem haragszom rád ezért mama. Megértelek, mert becsaptak, elhagytak, magányos és kétségbeesett voltál. Sem lakásod, sem pénzed, sem társad nem volt, szüleidet soha nem ismerted. Kire számíthattál volna egy kisbabával a karodon? Egyedül a Gondviselésben bízhattál volna,

de ez akkor eszedbe sem jutott. Most azonban, látom, életed alkonyán mégis csak a Jóistenre számítasz. Most, hogy ismét egyedül vagy, mert megözvegyültél, utánam született testvéreim meg a maguk útját járják, a hit felé fordulsz és nagyon jól teszed mama. Talán előbb kellett volna, de most sem késő. És azt is látom, érzem, hogy gyötör a lelkiismeret a bűneid miatt és miattam is. Bánt a lelkiismeret amiatt, hogy esélyt sem adtál nekem az életre, hogy nem is ismertél, azt sem tudtad meg soha, hogy fiú lettem volna vagy lány. Azon is töprengsz, hogy talán egy olyan embert nem hagytál a világra jönni, aki hatalmas tehetség lehetett volna, akire büszke lehetnél, vagy egy melegszívű gyermektől fosztottad meg magad, aki öreg korodra a támaszod lehetne, ki tudja? Arra gondolsz szüntelen, hogy ha újra kezdhethéd az életedet, egészen máshogyan tennél. De az életet nem lehet megismételni, mama és hidd el, ismerlek, az adott körülmények között ma sem tennél másként. Azon tűnődni, hogyan lett volna, értelmetlenség. Ami történt, azon változtatni nem lehet. Egyetlen értelmes dolgot lehet tenni, töredelmesen

és őszintén megbánni azt, ami történt. És ez veled megtörtént, mama. Látom a gondolataidat, és azt üzenem, nyugodj meg mama, én így is tudok neked segíteni. És ne szomorkodj amiatt, hogy hol lehetek, mi lehet velem, mert én nagyon jól vagyok. Nagyon sok hozzám hasonló lélek van velem, olyanok, mint én, meg az aprószentek, tudod, akiket Heródes öletett meg. Ne aggódj, mert mi mindannyian nagyon boldogok vagyunk, mert itt melegség, sugárzó fényesség van és szeretet és olyanok vagyunk mint az angyalok. Egyetlen dolog miatt aggódunk csak, hogy időben bánjátok meg tetteiteket, mert csak így van esélye annak, hogy megismerjük egymást, és együtt lehessünk azokkal, akikhez tartozunk.

Majd ha eljön a te időd, mama, ne félj én várni foglak a mennyek kapujában, és bár soha nem láttál, hidd el, azonnal megismersz engem. Akkor mindenre választ kapsz, minden világos lesz és érthető, és mindenre fény derül. És akkor magadhoz ölelhetsz végre mama. Addig is ismeretlenül is szeretettel öllelek, imádkozom érted és várom a boldog találkozást.

E. Hargitai Márta

Nagyböjti utunkon

Egyházunk mai elvárása, a két szigorú böjti nap és a péntekenkénti hústiltalom minimum elvárás. Éppen azért van ez így, hogy leleményesen megkereshessük azt, amit helyzetünk, állapotunk megenged a nagyböjti önmegtagadásokra.

A nagyböjti keresztje

A kereszt a szenvedésnek és a győzelemnek is jele. Fontos helye van életünkben. Felfelé mutat, felemeli tekintetünket Isten felé, ugyanakkor össze is kapcsol egymással. Az idej nagyböjtben imádkozunk naponta a kereszt előtt. Egyedül vagy családban, esetleg másokat is meghívva erre. Legyen idej nagyböjtünk

középpontjában a kereszt, naponta járjunk le elé.

Többet imádkozzanak...

Egyéni és közös imádságunkat vegyük komolyan! Közösségi alkalmaink a Szentmisék, a pénteki keresztutak, az első csütörtöki szentségimádás. Közös imádságunk lehet az is, hogy a napot lezáró imában külön is imádkozunk egyházközösségünkért, hogy mindannyiunknak legyen ereje vállalását elvégezni.

Étel s italban hősi fék ...

Mit tehetünk? Vállaljuk például a napi háromszori étkezést! Ezt akkor is megtehetjük, ha munkahelyen étkezünk,

és abban hús is van. Általánosságban csökkentsük a fogyasztásunkat, csak a szükségeset fogyasszuk mindentől!

Bűnbánatban tisztítsuk szívünket!

A nagyböjt alkalom arra, hogy rendezzük kapcsolatainkat. A bűnbocsánat szentségének megtisztító ereje segít az embertársakkal is rendezni közös dolgainkat.

Hiszem, hogy a komolyan vállalt imádság, böjti, önmegtagadás által Jézus arca átragyog tekintetünkön. Hiszem, hogy a csendes ima és böjti sugárzóvá válhat. Ha pedig sugárzóvá válik, ez alkalmat teremt a beszélgetésekre, a tanúságtételre is. Fülöp Ákos

Tavaszcímzés a Szilágyiban

Ezen a négynapos, hosszú hétvégén beköszöntött a tavasz. Reggelente madárcsicsergésre ébredtünk, langyos tavaszi szellő fújdogált, hétágra sütött a nap.

Kolléganőimmal izgatottan készülődünk az ovismisést követő tavaszi játszóházra. A szentmise 17 órakor kezdődött. Ez a márciusi alkalom idén egybeesett a nagyböjt kezdetével, így a szentlecké, az evangélium és Dezső atya prédikációja is a bűnbánatról szólt. A szertartás végén az atya lelkesen hívott kicsiket és nagyokat a Szilágyi iskolába a tavaszváró játszóházba.

A szülőkkel és a gyerekekkel együtt vonultunk át iskolánk kisépületébe. Mindenki elhelyezkedett, a gyerekek egy szőnyegre kucorodtak le. A tavaszi hangulatot Juhász Magda szép verse alapozta meg.

Itt a tavasz

Kertünk díszbe öltözött,
szellő jár a fák között:
- Itt a tavasz, itt van,
égen arany híd van.

Rigófütyös hajnalon,
madár szól az ablakon:

- Itt a tavasz, itt van,
égen arany híd van.

Zöldell már az új vetés,
zeng a vidám nevetés:

- Itt a tavasz, itt van,
égen arany híd van.

Kinyílt a sok virág,
színesebb lett a világ:

- Itt a tavasz, itt van,
égen arany híd van.

Légben pöttyös labda száll,
szívünk, lelkünk muzsikál:

- Itt a tavasz, itt van,
köztünk arany híd van.

A gyerekek csillogó szemmel hallgatták a verset. Lelkesen fogadták a színes képeket is, amelyekről „olvasva” beszélgettünk a tavaszról. A gyerekek meséltek az ébredő természetről: a nyíló virágokról, az előbújó méhecskékről, pillangókról, arról, hogy tavasszal születnek a kisállatok, hogy a jó időben lehet menni kirándulni, hogy milyen

jó kertészkedni. A találós kérdéseket a hóvirágról, a gólyáról és a fecskéről és a pillangóról hamar kitalálták.

Majd izgatottan keresték és pillanatok alatt meg is találták pillangómama elkóborolt kicsinyeit a folyosón. Diadalmasan hozták őket, versengve, hogy ki talált meg többet az elrejtett, színes papírlépkékből.

Ezután kezdődött el a kézműves foglalkozás, amelyen természetesen, pillangót lehetett készíteni. Az iskolába készülő szorgalmasan nyírták, ragasztották, majd hurkapálcára rögzítették a lepkéjüket. Közben a másik teremben a kicsik különböző színes termékek papírlapra ragasztásával készítették el kis állatukat. Természetesen az anyukák és az apukák ugyanolyan igyekezettel és lelkesedéssel dolgoztak, mint gyermekeik.

Közben alkalmunk nyílt egy pohár finom tea mellett, egymásra odafigyelve, kötetlenül beszélgetni ismerős és ismeretlen szülőkkel. Megállapítottuk, hogy mindig jól érezzük magunkat olyan emberek között, akiknek hozzánk hasonló az értékrendje, a világról alkotott képe.

Kicsit fáradtan, de jó érzéssel mentünk haza. A játszóház sok szép élményével gazdagodva, Dezső atya szentbeszédében elhangzott szavai által, lélekben is készülődhetünk a keresztények legnagyobb ünnepére, a húsvétra.

Pálfalvi Erszébet

Foto: Demény Anna

NEMES CÉLOK TÁMOGATÁSA

A Veszprémi Kolping Család Alapítvány 2006 óta létezik és működik.

Az alapítvány céljai között szerepel – többek között:

- évente egy rászoruló család gyermekének iskolakezdését tankönyvek és írószerek megvásárlásával segíti;
- hozzájárul az egyházi ünnepek körében megrendezésre kerülő rendezvények költségeihez, melyekre meg kell hívni a történelmi egyházak Veszprém megyei vezető személyiségeit;
- az alapítvány hozzájárul a Veszprémi Kolping Család Egyesület éves programjaihoz kapcsolódó előadások költségeihez.

Kérjük, aki egyetért a fenti célokkal, támogassa az alapítványt adója 1%-ának felajánlásával.

Az alapítvány neve:

Veszprémi Kolping Család Alapítvány

Az alapítvány adószáma:

18939970-1-19

Támogatásukat köszönjük!

Nagy Árpádné
a kuratórium elnöke

Hírek és események

Az imaapostolság szándékai áprilisa-ra:

Általános: Hogy az Egyház az új nemzedékeknek az evangélium hitelt érdemlő hirdetésével az élet és a remény mindig új szempontjait tudja nyújtani.

Missziós: Hogy a misszionáriusok az evangélium hirdetésével és életük tanúságtételével vinni tudják krisztust azoknak, akik őt még nem ismerik.

Április 19-én van **XVI. Benedek pápa megválasztásának (2005) az évfordulója.**

Április 10-én, nagybőjt 5. vasárnapján **országos gyűjtés van a Szentföld javára.**

Április 17. **Virágvasárnap:** Urunk Jeruzsálembe való bevonulásának emlékezete.

Május 1-jén az **isteni irgalmasság vasárnapja** van. Ezen a napon avatja boldoggá XVI. Benedek pápa Rómában elődjét, **II. János Pál pápát.**

NAGYHETI SZERTARTÁSOK RENDJE

Virágvasárnap (április 17.)

A délelőtt 11 órai szentmisén végezzük a barkaszentelést és énekeljük a passiót, Jézus szenvedéstörténetét Szent Máté evangéliuma szerint.

Nagycsütörtök (április 21.)

7.00: énekes zsoltosma
9.00: a bazilikában krizmaszentelési szentmise
18.30: utolsó vacsora szentmiséje, ol-tárfosztás, virrasztás

Nagypéntek (április 22.)

7.00: énekes zsoltosma, utána gyógy-nási lehetőség
15.00: keresztút, ezt követi a nagypénteki szertartás
(passió, könyörgések, hódolat a kereszt előtt, szentáldozás)

Nagyszombat (április 23.)

7.00: énekes zsoltosma, utána gyógy-nási lehetőség
Délután 6 óráig a templom nyitva lesz, szentsír-látogatás

Szombat éjjel (húsvét vigíliája)

19.00: húsvéti vigília szertartása (tűszentelés, húsvéti örömeinek, olvasmányok, keresztelés, szentmise, feltámadási szertartás) húsvéti ételmegáldás

Húsvétvasárnap (április 24.)

7.30: húsvéti ételmegáldás
9.00: szentmise
11.00: ünnepi szentmise
18.30: szentmise

Húsvéthétfő (április 25.)

(Vasárnapi miserend)

NAGYBŐJTI LEKGYAKORLAT

Az idei nagybőjti lelkigyakorlat április 14-től 16-ig (csütörtöktől szombatig) az esti ½ 7-es szentmisék keretében lesz.

A szentbeszédeket **Földi István** badacsonytomaji plébános tartja. **Gyóntatás szentmisék előtt 1 órával!**

IMÁDKOZZUNK ÉRTÜK...!

...mert keresztségben újjászülettek:
Rauscher Blanka március 6-án, *Keszthelyi Lilla Veronika* március 12-én, *Retz Enikő* március 20-án.

...mert az örök hazába költöztek:
Simonits János (77 éves) február 16-án, *Bedics Ferenc* (66 éves) február 21-én, *Markó Árpád* (28 éves) február 24-én, *Gubicza János* (75 éves) február 28-án, *Bata Istvánné László Livia Mária* (84 éves) március 4-én, *Dénes Béla* (92 éves) március 10-én, *Paláncz József* (69 éves) március 11-én, *Vass Zsuzsanna Mária* (55 éves) március 12-én, *Szalai Géza* (56 éves) március 14-én, *Hárshegyi Gyulané Princznéder Julianna* (96 éves) március 22-én.

Regina Krónika

A Regina Mundi Plébánia ingyenes lapja

A kiadó neve: Regina Mundi Plébánia

Vezetője: László Dezső atya

8200 Veszprém, Dózsa György út 9.

Telefon: 88/327-609

Szerkesztők: Demény Anna,

Kreschka Miklós

KÖH nyilvántartási szám: 163/0179/2007.

Lapzárta: minden hónap 20-án

KÉSZÜLJÜNK A SZENTMISÉRE

	Olvasmány	Szentlecke	Evangélium
ápr. 10.	<i>Ez 37,12–14</i>	<i>Róm 8,8–11</i>	<i>Jn 11,1–45</i>
ápr. 17.	<i>Iz 50,4–7</i>	<i>Fil 2,6–11</i>	<i>Mt 26,14–27,66</i>
ápr. 21.	<i>Kiv 12,1–8.11–14</i>	<i>1Kor 11,23–26</i>	<i>Jn 13,1–15</i>
ápr. 22.	<i>Iz 52,13–53,12</i>	<i>Zsid 4,14–16; 5,7–9</i>	<i>Jn 18,1–19,42</i>
ápr. 24.	<i>ApCsel 10,34a.37–43</i>	<i>Kol 3,1–4</i>	<i>Jn 20,1–9</i>
ápr. 25.	<i>ApCsel 2,14.22–32</i>		<i>Mt 28,8–15</i>
máj. 1.	<i>ApCsel 2,42–47</i>	<i>1Pét 1,3–9</i>	<i>Jn 20,19–31</i>